

Bústia

EL RACÓ
DELS LECTORS

CORREU

Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona 93 316 39 36 bustia@avui.cat

FAX

ADREÇA ELECTRÒNICA

Totes les cartes adreçades a la **Bústia de l'AVUI** -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número del carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les quinze línies d'extensió. L'AVUI es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques.

Cristòfor Colom

■ Davant del munt d'informació i notícies de tota mena, resulta reconfortant llegir el llibre de Jordi Bilbeny, *Cristòfor Colom, príncep de Catalunya* (Proa, Barcelona 2006), que va molt més enllà de l'allau de novel·les diverses, perquè sobresurt precisament per ser un veritable treball d'aclariment històric respecte de la controvertida figura i de la identitat del descobridor. Un llibre seriós i ben documentat que permet una argumentativa probatòria que fins ara era inversemblant, on el rigor de les tesis i les hipòtesis van demostrant cada vegada més la identitat nacional de Cristòfor Colom, i van palesant així la catalanitat exclusiva dels termes i qui patrocinava l'obra colombiana a les terres d'ultramar.

És l'esforç d'un treball que va mostrant com d'ençà dels Reis Catòlics s'ha anat desfigurant la història d'Espanya per la dominant Castella, avalada pels interessos imperialistes de la monarquia centralista espanyola. Una desfiguració històrica de 500 anys que perdura fins als nostres dies com s'acaba de veure (si és que algú no ho creu) en la dura confrontació ideològica i política arran del nou projecte d'Estadut d'autonomia de Cata-

lunya i la seva aprovació a Madrid. Els drets històrics de la nació catalana són ben palesos, fins i tot abans de Cristòfor Colom, com ho ensenya Ramon Llull ja en ple segle XIII.

Leonci Petit i Torner
Barcelona

Cada cosa quan toca

■ Llegia en un diari que una dona ha quedat embarassada als 63 anys (no sé quin procediment ha seguit per aconseguir-ho). Aquesta senyora hauria de pensar que, quan aquesta criatura estigui en plena adolescència i necessiti el consell, l'ajuda i l'amistat d'una bona mare, ella ja tindrà al voltant dels 80 anys; per tant, podrà ser una bona àvia o besàvia -que és molt-, però no li podrà donar la seva ajuda i suport com a mare.

M. Dolors Puig i Ustrell
Terrassa

El Sr. Sala i Martín

■ No em perdo les intervencions a les tertúlies dels matins de Catalunya Ràdio del senyor Sala i Martín. Parla clar i sense pèls a la llengua, sense embuts. Ja m'agradaria que hi hagués polítics amb la seva talla i la seva indubtable categoria. Es nota que viu i treballa

Carta del dia

Funcions del Síndic

■ Des que es creà la figura del Síndic de Greuges -que vetlla perquè les actuacions de l'Administració s'ajustin a la llei-, les seves funcions s'han limitat a ser consultives i a emetre recomanacions o informes que en cap cas són vinculants, cosa que han aprofitat algunes administracions per seguir vulnerant la llei. Fa uns mesos es parlava de modificar el seu estatut. Jo trobaria bé que, en determinats casos, adoptés la figura de mediador, i que -com succeeix en altres àmbits- les seves resolucions tinguessin valor de cosa jutjada. Amb això s'aconseguiria descongestionar els jutjats de demandes poc importants, com ara aquelles que no tinguin implicacions econòmiques (o de poca quantia), que vulnerin clarament els drets fonamentals i administratius dels ciutadans, etc. D'altra banda, els informes del Síndic podrien ser vinculants i obligar l'administració a acatar-los i/o, un cop als jutjats, mantenir aquest caràcter, ja que provenen de juristes independents i mereixen tenir un pes en la sentència.

Ramon Gausachs i Calvet
L'Hospitalet de Llobregat

als Estats Units. És un país important i poderós, i ell el defensa. Encara que no sempre estic d'acord amb el que exposa, la majoria de vegades penso com ell. És una gran sort poder comptar amb la seva col·laboració.

O sigui que felicitacions a qui l'hagi triat per participar en aquesta tertúlia. Catalans com ell et fan sentir orgullós de ser català de soca-rel, no català de boca com lamentablement n'hi

ha molts. Diuen que defensen Catalunya però no es nota. En el fons són uns grans espanyolistes. Xavier Sala i Martín és un gran patriota, defensa els EUA però també defensa moltíssim Catalunya. Felicitats, senyor Sala Martín, per la seva valuosa tasca, i li desitjo els millors èxits en tot allò en què treballi. S'ho mereix!

Joaquim Renom i Blanch
Badalona

El futur pot ser nostre

■ Em dol que el senyor Sostres, a la seva columna de dilluns 29 de maig, faci befa dels consellers i alts càrrecs d'ERC, expulsats del govern de Catalunya. Em sembla que això no ajuda gens a reconstruir la nostra nació. Aquests comentaris despectius no fan cap bé als catalans. Penso que seria més constructiu lloar les persones que, per ser conseqüents, han dit no a l'Estatut d'en Zapatero. El premi pel seu no ha estat l'expulsió del govern. La valentia, la coherència i la dignitat no es respecten i, en canvi, de la mediocritat, la falsedat i la incoherència se'n fan elogi. Fins quan la gent de la nostra terra serà vexada pels que hi viuen? Quan arribarà el dia que tots junts ens plantem i exigim als espanyols que ens deixin en pau i puguem gestionar els nostres problemes i no perdre més el temps amb tantes ximpleries?

El futur -si volem- pot ser nostre!

Manel Morgades Rosell
Barcelona

Impostos i vigilància

■ És lamentable la quantitat de robatoris amb violència que últimament es cometien en urbanitzacions residencials, però estic

completament d'acord amb la consellera Tura quan recomana als afectats que instal·lin alarmes i protecció pel seu compte. Jo, com l'Ada Castells, tampoc em sento obligada a pagar amb els meus impostos uns privilegis d'altres ciutadans que han escollit viure en plena naturalesa, amb el piular dels ocellets i la remor del ventijol.

Reconec que deu ser idíl·lic, però els de ciutat, que a les 5 de la matinada ens desperta la cridòria dels borratxos i gamberros que a aquella hora acaben la seva jornada discotequera els caps de setmana, tampoc disposem de cap servei especial de vigilància.

Potser que ens tornéssim a organitzar en sometents, que en temps passats eren molt efectius.

Rosa Jordà i Tomàs
Barcelona

Referèndum

■ La pregunta del referèndum sobre l'Estatut no té una resposta clara. Els vots afirmatius seran un "sí, però..." i els negatius un "no, però...". La veritable opinió del poble s'expressaria amb aquesta pregunta: ¿Vol l'Estatut aprovat a Madrid pel govern espanyol en comptes de l'aprovat a Barcelona per la Generalitat?

Enric Monistrol Marçet
Sabadell

Retalls

EL RACÓ
DE L'INTERNAUTA

Data: 03/06/2006 01:16:26

¿Ho veieu com s'ha de lluitar a fons? Que n'aprenquin alguns dels nostres polítics de com haurien de conduir un procés cap a la sobirania: estirant cap endavant sense tanta por! Per això s'ha de votar **no**, tornar a posar el rellotge a zero i començar a negociar de debò.

Per No s'hi val a Badar.

03/06/2006 01:29:16

És totalment encertada. Si es vol aconseguir la pau, aquest era un pas clau. Batasuna tindrà un paper molt important en tot el procés.

Per www.aixotoca.com
03/06/2006 08:31:24

No empresonar-los significa creure en la treva, creure en una pau i creure que ETA deixarà de matar. Només així es pot construir una pau futura. Qui es negui al diàleg, qui tanqui les portes a un procés pacificador nega la llibertat del poble sencer.

Per Jordigirona

03/06/2006 09:31:59]

Els jutges han de fer complir la llei, res més. No actuar segons les circumstàncies polítiques del moment. Si ara no hi ha delictes, tampoc n'hi havia abans. Si no, quina justícia tenim?

Per Robert Roque Jutgà

03/06/2006 11:03:41

Les lleis i els delictes s'interpreten contínuament de diferents maneres. El jutge, considerant la importància del que s'hi juga en aquest moment, ha decidit deixar en

llibertat unes persones que no tenen delictes de sang i que poden ser decisives en el procés de pau.

Per MAR.

03/06/2006 13:34:28

Si volem la pau, haurem d'escollar els que porten bandera blanca amb la cara descoberta, tot i que no condemnin el terror. Encara esperem del PP que es disculpi del suport a la guerra preventiva i terrorífica d'Iraq! Demostrada ara com a terrorisme d'Estat, com a mínim els promotors de les Açores haurien de ser jutjats.

Per Sesc

03/06/2006 15:01:19]

Ara no és el moment d'empresonar-los. Agradi o no, Otegi i els seus seran claus en el procés de pau. Amb Otegi a la presó, no hi hauria les condicions per acabar amb el terrorisme.

Per Veïna de Rodonyà

L'enquesta

A la web de l'AVUI
www.avui.cat

La pregunta d'avui:

¿S'han d'expulsar els subsaharians sense papers que arriben a Catalunya?

sí o no

La pregunta d'ahir:

¿Com considereu la decisió del jutge Grande-Marlaska de no empresonar els vuit abertzales?

Les vostres respostes:

